

Dolçaina i tabalet

En el *Manual de Consells de la Ciutat* consta que l'Ajuntament costejava tot l'any un dolçainer; però és ben cert que el tabalet i la dolçaina no han faltat mai en ninguna de les festes valencianes, donant un colorit i tipisme que solament disfrutava València; era com el pòrtic meravellós anunciant un paradís de la rialla. Oir el tabalet i tot el món estava en peu esbarant-se pel raig senyer de la ben amada terrata.

En totes les festes es deixava oir la seua veu; en aquelles que tingueren origen per algun sant que es venerava en retaules o capelletes de barri o carrer; en les del nostre Patró, Sant Vicent Ferrer; en la Batalla de Flors; en la de Sant Josep... El tabalet i la dolçaina no paraven mai.

El vell dolçainer portava en la seua cara les

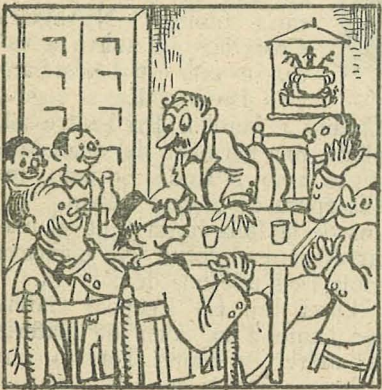
sentències populars; la filosofia i l'humor de la raça que li eixia vibrant amb les notes del seu instrument. I el xiquet d'ulls plens de picardies, menut, com un junc de l'Albufera, sempre disposat a colpejar la pell del tabal amb ritmes marçials i bullanguers.

Estos dos instruments són porta-estandard del geni valencià: la dolçaina és la veu de l'horta quan canta en les albadades pictòriques del paisatge, quan acaricia la barraca, s'enllaça en el Micalet i reposa en la Llotja... I el tabalet és la ciutat fabril sempre tremolosa per la fibra del creixement. Són els dos ànima i essència de València que viu sempre entre les espurnes latents de les festes més artístiques que hi ha al món. Les festes de Sant Josep!

RICARD BLASCO ROMERO

UN ENSOMI DESBARAT - QUE EN LA GENT MOLT ES FIA

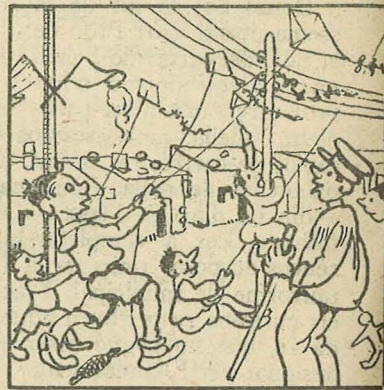
Versos de Ric

En Riolàndia d'Arriba, com d'Abajo, és tan viva la idea d'en gran maquència plantar falla en tot quan priva al estílo de València.

Que furtant-li espai al riu (el que maliciós somriu, puix de reüll mira i calla) se fa el gran preparatiu per a plantar una falla.

I en eixa verda ribera, tan frescs com a camarrogos comencen a sa manera la gran setmana fallera amb un concurs de milotxes.

BREU RESUM

No cal desfer-se en raons, puix per sabut ja se calla, que no es troba en les nacions festa que arribe als talons de la falla valenciana.

Porta en seny polits llorens. Colors, del cistell de Flora. Vestit nupcial d'atmellers, la flairor dels tarongers i l'or que l'aura atresora.

Fan palli monumental gegantines datileres d'eixe foc artificial que despenja en arc triomfal

brocateles i primaveres.

... ..
Ella du la flonja albada i l'agradosa bellesa d'una lira ben templada en la música inspirada de l'amorosa promesa.

Porta als ulls el blau del cel. El sol amb els rulls sumís. I en una parla de mel conquerix els cors d'arrel sent l'avancé del Paradís.

S. CERVERÓ FERRER

El Sol, la Falla i la Lluna

I

El Sol esguarda la Falla i la resseca arborós tot preparant la batalla que finirà amb la rialla del flameig ardent i ros.

II

L'harmonia de la nit està enguatada de Lluna que devalla i ha guarmit la Falla que s'ha adormit amb una pàtina bruna.

Carles Salvador S. O.
S. O. presunim de balva
d'or Orcuga